

ליאורה יקרה,
תודה על מכתבך.
עולמו של אביך היה קרוב לעולם שלי.
אינני כותב כדי לרצות מישהו או מישהי. אני כותב על עולם שבו צמחתי וממנו יצאתי למרחב.
לטוב ולרע.
קיבלתי כל כך הרבה מכתבים שהם רחוקים לחלוטין מתפיסת העולם שלך.
תופתעי לשמוע שהרומן שלי 'סימורג - ציפור האש' תורגם לאנגלית וייצא לאור בארצות הברית. ויש סיכויים שגם יהיה סרט קולנוע או סידרה. אני מניח שגם יתורגם לשפות נוספות.
'רודף העפיפונים' זכה להצלחה עולמית אולי בגלל העולם שאותו תיאר. הבעייה היא לא בנושאי הכתיבה שלי.
באשר למחקרים ההיסטוריים שלי - בספריי העליתי על נס את אביך, שבבחרתו נטל מקל נדודים והלך להרביץ תורה ודעת במחוזות ילדותו. קשה לי להאמין שהוא הגיע למחוזות ילדותו מבלי שהיה לו דחף פנימי. תוך שנתיים הוא חולל פלאות. במשך כמה שנים חייתי במזרח מתוך כבוד והערכה. כשווה אל שווים. זה לא שינה כהוא זה את חשיבתי המערבית. במשך שנים רבות הייתי המנכ"ל של הוצאת מאגנס באוניברסיטה העברית והייתי שותף להוצאתם של כאלף ספרי מדע.

למה אני נשמע מתנצל?

בקיצור, חברה יקרה, צדיק באמונתו יחיה... תקראי ספרים שקרובים לליבך.

כתמיד

בנצי

כתב: Liora Bernstein, ב יולי 20, 21:42 2021

ערב טוב בנצי

תודה רבה על המאמר שצירפת.

כותב המאמר בפירוש האיר את האווירה, שאני היום, כאישה מודרנית מתל אביב, לא מצליחה להזדהות עמה. אני חושבת שאני כפי שאני היום, הייתי נלחמת, הייתי רוצחת, הייתי הופכת לפרוצה, הייתי בורחת, לא הייתי מסכימה לחיות בהווי ישן נושן כזה וגם לא לקרוא עליו, כי אינני מסוגלת להזדהות עמו. וזו בעצם בעיה רק שלי, כי אני שייכת לעולם שבתווך, העולם שלפני כעשרים וחמש שנה העלה את האינטרנט והמחשבים והיה מרתק, בניגוד לעולם של היום שכולו טלוויזיה וריקודים וקפיצות של אנשים על רקע יצירות מוסיקה קלאסיות בערוץ מצו, עולם שמשאירים בו ספרי נייר מודפסים על ספסלים, עולם של פיצה ושווארמה ולא של ארוחות של סבתא.

אבל אני שונה ממך מאוד. אתה סיירת ברחבי תבל, היית גם סופר גם מורה דרך, וידעת ויודע את ההיסטוריה האמיתית של עמנו, הסטוריית המזרח, ואתה גבר, להבדיל ממני, בת יחידה ללא אם. אני שמחה שאני כעת בגיל גבורות ולא אראה את העתיד.

ולכן אני שוב מתנצלת על שלא התעמקתי/הזדהיתי עם ספריך. לי מספיק מה שעשית בעבורי ובעבור אבי זכרו לברכה, ושקישרת ביני לבינו בדרך יחידנית רק לך ואשר למעשה שינתה את אישיותי.

כל טוב והרבה מזל ואהבה

ליאורה

“אנו חיים דרך סיפוריו הווי ישן נושן, מטיילים ברחובות ההם, בקסם הלא נגמר של היישוב הישן בירושלים. וזה לוקח אותנו אל מעמקי החיים, אל החלום ואל הקשיים. לא זמן של תפנוקים....”

אכן זכינו, והעולם שהיה לא נשכח. דרך סיפוריו של בן-ציון יהושע אנו לומדים להכיר גיבורים מעולם אחר, דמויות מעולם הקודש במאבקן בעולם המשתנה, במסלולים של חיי חול המעמידים אותן בניסיונות קשים. במאבקים קיומיים, בחיים שהופכים לחזית.”

From: Benzion David Yehoshua [mailto:benziyosh@walla.co.il]

Sent: 07:21 2021 יולי 20 ג

Subject: הרצל חקק, גיבורים מבקשים מזור בעולם משתנה, סלונט - השורות שבין השורות.
19.07.2021 - דברים על 'קץ הפלאות' מאת בן-ציון יהושע

שלום רב,

לא מעט נכתב על יצירתי הספרותית ועל מחקריי. מקום של כבוד מובטח לבלפור והרצל חקק, שאותם פגשתי לראשונה בראשית שנות ה-70 ומאז דרכינו לא נפרדו. ידידות עמוקה עם כבוד והוקרה הדדית. הבנתם את יצירתי ואת בין השיטין של יצירתי היא ייחודית. המאמר האחרון שכתב הרצל ריגש אותי כי הוא חשף פנים ביצירתי שאני כמחבר לא תמיד הייתי מודע להן. הקוראים מוזמנים לקרוא ולהתרשם.